

Bilag 2.

HANDELSMINISTERIET

Bemærkninger til bilag 1.

Til elværksforeningens bemærkninger om, at det må anses for nødvendigt, at der åbnes mulighed for en generel dispensationsordning i medfør af avancestoplovens § 2, stk. 2, såfremt offentlige værker ikke kan holdes uden for lovens område, skal jeg anføre, at offentlige værker efter min opfattelse ikke bør holdes uden for loven. Jeg finder det heller ikke rigtigt i forbindelse med lovens gennemførelse at tilkendegive, at der bør gives generel dispensation efter lovens § 2, stk. 2, til sådanne værker.

Jeg skal i denne forbindelse minde om, at disse værkers ydelser er omkostninger for det øvrige erhvervsliv.

I øvrigt tillader jeg mig at henvise til, at spørgsmålet om elværkernes takstfastsættelse blev berørt under folketingets behandling af avancestoploven den 20. november 1967 (Folketingstidende, spalte 1504-1508). På forespørgsel fra hr. Philipsen svarede den daværende handelsminister, at monopoltilsynet gennem lovens dispensa-

tionsbestemmelse havde adgang til at tage hensyn til velmotiverede ansøgninger vedrørende elværkernes omkostningsstigninger som følge af devalueringen.

Som det fremgår af min besvarelse til udvalgets spørgsmål 4 (se udvalgets betænkning bilag 1), har 4 jyske højspændingsværker forhøjet strømprisen med ca. 1/4 øre pr. kWh og Bornholms Højspændingsværk med 1/2 øre pr. kWh.

Efter de oplysninger, jeg har modtaget fra monopoltilsynet, har stigningen i elværkernes kapitaludgifter som følge af devalueringen ikke været af en sådan størrelse, at de i væsentlig grad har øvet indflydelse på takstfastsættelsen.

I betragtning af at elværkernes kapitaludgifter som helhed er meget væsentlige, er det dog ikke udelukket, at monopoltilsynet under den forlængede avancestoplov må tage et vist hensyn hertil ved behandlingen af ansøgninger om takstforhøjelser.